

ЗОРНИЩА.

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 5.

ЦАРИГРАДЪ, ФЕВРУАРИЙ 1869.

БРОЙ 2.

КАКВЫ ДРУЖИНА ОБЫЧАТЕ ?

Человѣкъ е одно дружелюбиво сѫщество. Той естествено обыча общественный-тъ животъ и не е задоволенъ въ уединеніето. Той има и едно естествено почитаніе къмъ добродѣтелно-то и благородното поведеніе на други-тѣ и едно отвращеніе отъ онова което е ниско, бесчестно и срамотно. Тѣзи двѣ естественни наклоности истълкуватъ силж-тѣ на онѣзи страшни думы въ Евангелие-то да то ся казва, «Съберѣте първомъ плѣвѣли-тѣ та ги вържѣте въ снопове». Беззаконни-тѣ ще бѫдатъ събрани на едно мѣсто и една немалка часть отъ мѫжнія-та имъ ще произлѣзе само отъ това имъ събираніе.

За примѣръ да прѣдположимъ десетина человѣци отъ тойзи свѣтъ сѫ осаждени да живѣйтъ наедно до вѣка. А тѣзи человѣци сѫ таквизи:

Първый-тѣ е человѣкъ на когото всички-тѣ чувствуванія, и стремленія сѫ посвятиeni и прѣдадени на злато-то. Златото е зѣло въ негово-то сърдце мѣсто-то на Бога и му е станжало богъ. Той е прѣстѧпникъ на първѣ-тѣ заповѣди.

Вторый-тѣ е идолослужителъ, който е измѣnilъ славѣ-тѣ на нетлѣннаго Бога, въ подобие на образъ на тлѣненъ человѣкъ и на птицы и на четвероноги и на гадове.

Третий-тѣ е хулитель, който зема всуе свято-то име Божie и това като казвамы, познавамы каквъ человѣкъ е той. Той хули Бога който му е далъ животъ, който го и съхранява.

Четвъртий-тѣ членъ отъ това общество е прѣстѧпникъ на Свѧтѣ-тѣ Недѣлѣ.

Богъ му е заповѣдалъ да помни тойзи день и да го освящава но той съ поведеніе-то си казва Богу нещъ.

Петый-тѣ членъ е немилостивъ нѣкой сынъ, който ся е подсмивалъ на баща си и съ дерзкѫ рѣкѫ е ударилъ майкѫ-тѣ която го е родила.

Шестый-тѣ е единъ който е убиль другаря си за пары-тѣ му.

Седмый-тѣ е единъ който е съблазнявалъ и осквъривалъ невинност-тѣ на жени и е потѣжкувалъ крѣхки и довѣрчивы сърдца слѣдъ като е ги строшилъ.

Осмый-тѣ е крадецъ. Като е билъ момче той крадилъ отъ майкѫ си малки нѣща. Малко като по порасиѣлъ той ся научилъ да краде овощіе отъ лозя-та и градины-тѣ на съсѣди-тѣ. Послѣ го уловили като отварялъ касаж-тѣ на единъ търговецъ за да открадне какво-то имаше тамъ, много пѫти е бывалъ затварянъ въ тѣмницѣ за наказаніе, и сега вече толкозъ е навыкналъ на кражѣ-тѣ щото му е станжало като природа.

Деветый-тѣ е лъжецъ. И той толкозъ е навыкналъ на лъжѣ-тѣ, щото и ако бы случайно казалъ нѣщо право пѣма да му хване вѣрж никой на думѣ-тѣ му.

Десетый-тѣ е человѣкъ ревнивъ и завистливъ. Той хвърга погледъ завистливъ вързъ всички-тѣ свѣтъ и у никого невижда нѣщо добро безъ да го заболи сърдце-то. Той иска всичко що вижда, да го има само той. Въ душѣ-тѣ му гори едно ненаситно ревнованіе. Всичко що има съсѣдѣ-тѣ му, ревне му ся какъ да го земе отъ него.

Таквизи сѫ десетъ-тѣ человѣци които сѫ осаждени да живѣйтъ вѣчно наедно.

Какъ ще ся поминуватъ помежду си? Каквѣ надеждѣ ще иматъ за мирно живѣяніе? Таквази една сбирщина ще бѫде прилична на единъ затворъ дѣто ся туратъ, за да ся мѫчайтъ единъ другий и да ся каратъ непрѣстанно, единъ лъвъ, рисъ, тигръ, чакалъ, вѣлкъ, іена и нѣколко вида зміи. Таквозъ едно събраніе ще бѫде това отъ таквызи человѣцы.

А сега да прѣдположимъ още нѣщо. Да прѣдположимъ че за единъ человѣкъ, който не е духовенъ Христіанинъ, но е доброиравенъ и поченъ, прѣдлага му ся да стане и той членъ на таквози едно общество. Не за единъ день само но за до животъ. Той бы отхвърлилъ прѣдложеніе-то съ крайни погнусваніе и ужаснуваніе Ако бы ще и най лошай-тъ и най развращеный-тъ на свѣта человѣкъ да е, то пакъ бы ся дръпналъ назадъ отъ таквозъ нѣщо, съ треперяніе както злодѣецъ-тъ трепери прѣдъ бѣсило-то.

Тѣзи сѫ другари-тѣ при които ще ся памира всяка душа която не ся е покаяла отъ грѣхове-тѣ си. За да разберете сега по добре какви сѫ тѣзи другари земѣте думы-тѣ. "Страхливи-тѣ и невѣрни-тѣ и мръсни-тѣ, и убіци-тѣ и блудници-тѣ и чародѣйци-тѣ и идолопоклонници-тѣ и всички лъжци ще иматъ свої-тѣ часть въ езеро-то което гори съ огнь и жупель; това е втора-та смърть." (Откр. 21; 8.) Иди сега, та обходи всички-тѣ тѣмици колко-то има на свѣтъ-тѣ и виждь какви сѫ разбойници-тѣ, крадци-тѣ и человѣкоубийци-тѣ които сѫ тамъ затворени. Прѣгледай и исторій-тѣ, отъ Каина, който уби брата си, до днесъ и виждь какви кръвопийци е имало на свѣтъ-тѣ, та ги събери всички наедно и притури "Дяволъ-тѣ и неговы-тѣ ангели", та виждь какво едно място си притвяши за вѣчно живѣяніе. Кой бы искалъ да ся придружи вѣчно на таквизи дружина?

Размотрити противоположно-то, онова вѣчно блаженство при Бога. Тамъ дѣто е всичко свято, чисто, пълно съ любовъ и съгласие. Съ каквѣ ревность и съ какво неуморимо усердие трѣбание, да търсимъ това благополучие!

Читателю, чудно ли ти ся види пытаніе-то което стои въ заглавие-то на тѣзи статиѣ? Каквѣ другари обычашь? Съ каквѣ дружина искашь да живѣешъ вѣч-

но? Гледай проче да избирашъ таквызи другари и да станешъ подобенъ тѣмъ, щото чрѣзъ искренна вѣръ въ Спасителя да приемешъ онѣзи обновителни дѣйствія отъ Духа Божія, които ще тя пригответъ да ся радувашъ вѣчно въ Негово-то славно присъствіе.

БЛАГОВѢМЕНИТО ПАПОМНОВАНЕ.

Единъ градски Мисіонеричъ *) въ Лондонъ срѣща въ улицѣ-тѣ едного отъ чиновниците на нощенѣ-тѣ полиції, въ часъ-тѣ когато біеше за срѣднощъ голъмътъ часовникъ върху Църквѣ-тѣ Св. Павловъ. Подаде му единъ брошуръ върхъ нѣкой духовенъ прѣдметъ и като го улови за рѣжка рече му съ единъ серозенъ но приятелски гласъ, "Пріятелю, слушай какъ біе часовникъ-тѣ: Ако бы умрѣлъ ты прѣди додѣто бѣ ударилъ той още веднѣшъ, душа-та ти къдѣ ще ся намѣри." Мисіонеринъ заминалъ безъ да знае, обѣрна ли вниманіе челоѣвкъ-ти или не.

Слѣдъ нѣколко мѣсеци, сѫщій-тѣ добре Священикъ, даваше единъ брошуръ на единъ чиновникъ отъ полиціѣ-тѣ, който щомъ погледи брошурѣ-тѣ, сне капеллѣ-тѣ си га извади отъ подплатѣ-тѣ изъ вѣтрѣ единъ брошуръ и попыта, "Вы ли ми дадохте това?" Мисіонеринъ-му отговори; "Не знаю, но може азъ да съмъ ти іжъ даль."

Тогаъ чиновникъ-ти приказа му горе изложеното събитіе и му рече: Това попытваніе мя вакара да мыслѣ и като добре размыслиахъ, усѣтихъ че нѣмахъ нѣкої здравѣ основѣ за надежды тѣ си

*) Градски мисіонери въ Англія и Америкѣ ся назиратъ онѣзи които посвятаватъ врѣмето си за тѣлесно-то и душевно-то добро на сиромаси-тѣ въ градъ дѣто живѣйтъ.

Обхождатъ онѣзи махъ дѣто ся намѣрватъ най бѣдни-тѣ както и най развратени-тѣ, та избиратъ болни-тѣ и най бѣдни-тѣ, та имъ помагатъ нѣщо въ нужды тѣ имъ и извѣстяватъ комитетъ-ти или настоятелите на благодѣтели-ти общества, кои сѫ достойни да примиатъ благодѣяния-та имъ. Тойзи Комитетъ често ся съставя отъ жени, и нѣкой отъ най благородни-тѣ госпожи не ся посвѣняватъ да издаватъ съ богообразливъ-тѣ мисіонеринъ наедно да ги заведе на нѣкой отъ тѣзи сиромашки кѫщи при нѣкої болни сыромахънѣ. При тѣзи тѣлеси благодѣяния мисіонеринъ-ти не забрави и душа-ти на тѣзи бѣдни, но дава имъ добры съѣтѣ моли ся за тѣхъ въ кѫщи-ти имъ, проповѣдува имъ Слово Божіе и раздава Свято-то Писаніе и разны поучителни и събудителни брошури и така употреблява всяко срѣдство за поправленіе-то на онѣзи които не дохождатъ въ прѣквѣтъ а живѣйтъ въ крайни развратностъ и нечестие.

съ бѫдѣштій-тъ животъ. Станжхъ много замысленъ и загрыженъ, испытахъ Свято-то Писаніе и търсихъ помощь отъ Бога чрѣзъ Иисуса Христа и сега, Господине, ако быхте ми прѣдложили сѫщо-то пытanie, можъ да ти отговорѣшъ че ся надѣшъ че душа-та ми ще ся намѣри при Господа Иисуса Христа въ блаженство-то Божие."

Тоза истинско събитіе показва колко е важно да ся възползвуваши отъ всяко благорѣміе що ни дава Божій-тъ Промысел за добротвореніе и да "посѣваша край всяка вода" драгоцѣнно-то съмѣна Слово-то Божие. Братія, сестры, Християне! Какво струвате вы за Христа? Какво сте направили, или какво правите вы за увѣщаваніе на несмысленни-тъ грѣши? Търсите ли врѣме за да продумате нѣкому вѣколко думы за душа-тѣ му, за Бога, за смърть-тѣ и за страшны-тъ съдъ? Вы мыслите че сте слаби и нѣма да ся чуе дума-та ви, но Богъ е силенъ и Той може да направи ваши-тѣ думы срѣдство на вѣчно благословеніе за много души.

ПЪЛНОТА-ТА ХРИСТОВА.

"*Пълна съ благодать и съ истинѣ.*".

Стоѧлъ съмъ край нѣкоѧ пълна текуща рѣка и съмъ мыслилъ какъ е текла тази рѣка тѣй повече отъ шесть хиляди години, напоявала ливады-тѣ, и насищавала жедни-тѣ отъ толкози стотини родове, а пакъ никой знакъ на исчерпаваніе или свършиваніе не показва. Както е текла толкози столѣтия все си тече така и днесъ.

Гледалъ съмъ великолѣпно-то слѣнце като исходжаше изъ отзадъ върхъ-тъ на единъ высокъ планинѣ, или като растваляше златни-тѣ и алени-тѣ си опони и ставаше отъ морско-то си лѣгалище. Когато съмъ го гледалъ чудилъ съмъ ся какъ това слѣнце като е стопявало сиѣгъ-тѣ и лѣдове-тѣ отъ толкози зими, и подновявало зеленинѣ-тѣ и украшавало цвѣтя-та на толкози пролѣти, и узрѣвало злато-жълтѣ-тѣ жътви на толкози лѣта и плодове-тѣ на толкози есени; а пакъ все си свѣти тѣй както въ начало-то; окото му ся не замѣглия и сила-та му ся не умалява; но зары-тѣ му ся испущаватъ въ сѫщо-то онова богатодарно изобиліе както въ зорѣ-тѣ на създаніе-

то прѣди толкози вѣкове.

Но тази рѣка която непрѣстанио тече безъ да ся свърши, и това слѣнце което свѣти, стоплюва свѣтъ-тѣ и го оживява безъ да му ся исчерпаватъ лучи-тѣ, само образи сѫ на които да уприличавамъ онова благодатно изобиліе което има въ Господа Иисуса Христа. Утѣшавай ся, Християне! съ това помышленіе, че щедростъ-та и благодатъ-та Христовы неисчерпаемы сѫ. Веселѣте ся заради съвършенство-то и вседостаточность-та на Бога Спаса Вашего.

Когато пламъци-тѣ на страшны-тѣ съдъ ще поглъщатъ и прѣсушватъ онѣзи рѣки, и когато видѣлина-та на онова слѣнце ще угасне въ мракъ или ще потъни ѡтъ дымъ-тѣ на свѣтъ-тѣ като гори, тойзи Спасителъ ще прѣбъдва и изобилна-та Негова благодатъ безъ умаленіе ще тече за наслаждаваніе-то и успокояваніе-то на онѣзи които е Той искупилъ отъ смърть-та.

О ты, прѣблаженный Иисусе! Божественный Искупителю! въ твоє-то присъствіе има пълнота отъ радость, отъ десно тебе има всякога веселіе. Сподобиши за да влѣзнемъ тамъ дѣто си приготвилъ място за всички които тя обичатъ и вѣро ти слугуватъ!

ИСПЫТЬ НА ПУШКИ-ТѢ.

Споредъ Левантъ Хералдъ станжалъ прѣди малко въ Спадау въ Пруссіѣ въ Войнно-то Училище единъ сравнителъ испытъ на различни-тѣ ново-изобрѣтани пушки, въведены-тѣ въ Европейски-тѣ воинства. Официелъ-тѣ репортъ който ся е далъ тойзи е; сирѣчъ; Пруска-та игленапушка въ единъ минутъ хвърли 12 куршумы.

Пушка-та Шаспо хвърли 11:

Снайдеръ хвърли 10: Ремингтонъ, (Данска-та пушка) хвърли 14: Пибоди, (Свицарска-та пушка) хвърли 13: Вѣнцель (Австрійска-та пушка) хвърли 10: Веридъ (пакъ Австрійска-та) хвърли 12: и Винчестъ (Американска-та) 19.

Училищно-то спомоществованіе въ съединени-тѣ Щати въ Америка. Прѣзъ прѣминѣлъ-тѣ петъ години спомоществованія-та отъ частни лица за ползъ-тѣ на учебни-тѣ заведенія въ Америка сѫ стигнали до 15, 212, 500 доллари, или повече отъ три милионъ лари Турски.

РАЙСКЫ ПТИЦЫ.

Въ тѣзи картички излагамы нѣколко наричатъ бурунгъ дева-та, т. е. "птица-та на богове-тѣ". Отъ това и зааazzашто Европейци-тѣ като ѹж видѣли попиървъ

пъти рекли тази птица неможе да е земна, но отъ рай трѣба да е эзихъвъркиала, даде ѵ ся това име, и эзвиззинаменитый-тѣ природыиспитатель Линнеесней ѹж

Тази великолѣпна птица са памира по-
вече въ островъ-тѣ Новѣ Гвинеїк и о-
колны-тѣ островы край юговъсточнитѣ
брѣгъ на Азій. Тамошни-тѣ жители ѹж

записа по име-то paradisea (райска) въ расписъ-тъ на Природн-тъ Историј.

Нѣкои си видове отъ тѣзи птици сѫ по едри и нѣкои си по дребни но на по обыкновенный-тъ видъ снага-та е около 12 пръсти или половинъ лакътъ дѣлга. По главж-тъ ѹера-та сѫ чѣрни и лѣскавы като кадифе, гърло-то ѹе турунджено и златно, и грѣди-тъ като кестенови. Изъ подъ крылѣ-тъ излѣзватъ много пера дѣлжки и много леки и отворени и реснати и приличатъ нѣкакъ си на нѣкои трѣви които растѣтъ по край езерата. Опашка-та и става до лакътъ и половинъ дѣлга. Всичка-та имъ перушина е много лѣскава. Споредъ както ся видятъ въ гореизложен-тъ картинакъ, единъ видъ отъ тѣзи птици, иматъ на главж-тъ си отъ двѣ-тъ страни по три пера, на които краища-та ся реснати. На другъ видъ тѣзи пера растѣтъ на крыла-та имъ по три, и отъ двѣ-тъ страни. На други пакъ отъ тѣзи сѫщи-тъ пера по 12 на тѣла-та имъ растѣтъ като тель и сѫ кѣдрави.

А нѣкои други иматъ на гърбѣ-тъ си по двѣ крыла сърповидни, както казахмы отъ лѣскавъ перушина. Тѣзи прѣкрасни птици, по причинѣ на дѣлгы-тъ си пера и лекій-тъ си пердухъ, припудены сѫ да хвѣркатъ срѣщъ вѣтрѣ-тъ, за да ся прилѣпва перушина-та до тѣла-та имъ; защото инакъ ако ся отпуснатъ да плуватъ на слѣдъ вѣтрѣ-тъ, дѣлгы-тъ имъ пера (който сѫ около лакътъ и половинъ дѣлги), и тинкай-тъ пердухъ ся вѣзвирщатъ и избрѣкватъ, отъ надуваніе-то на вѣтрѣ-тъ до толкось що-то тѣ безъ да могатъ да противостоятъ падаѣтъ долу, и вече поправяніе-то имъ е трудно. Но тойзи начинъ много отъ тѣхъ ся улавятъ. Тѣзи птици общо привитаватъ по върхове-тъ на высокы-тъ дръвеса, но за прѣхранѣ нѣкои отъ тѣхъ по нѣкогаш слазятъ по землѣ-тъ, и много пѣти за да ся упазятъ отъ горещин-тъ на сълнечни-тъ лѣчи влизатъ по между шумж-тъ на дръвеса-та.

Храна-та на тѣзи птици е сѣмена и овощи; но ядѣтъ и скакалцы и други насѣкомы като имъ откъснатъ нозѣ-тъ и крыла-та и ги прѣчистятъ. Кога-то ся хванжти и въ кафе съ запрени, хранятъ ги повече съ орисъ. Гласъ-тъ имъ е высокъ и силенъ. Но подиръ свѣршваніе-то

на три продѣлжени различни тонове, напоконъ гласъ-тъ имъ съотвѣтствува на граціе-то на гаргы-тъ.

Мѣстни-тъ търговци за прѣвъ пѣти като търгувахъ съ тѣзи птици и ги носяхъ по Индія, за да вѣскачатъ цѣн-тъ на стокж-тъ си и да умножатъ любопытство-то на хора-та, тѣзи лукави продавачи отсичахъ крака-та на тѣзи добры птички и като лѣкувахъ раны-тъ и ги покрывахъ съ перушина-тъ на птици-тъ прѣпорожчвахъ ги като такива естественно, като тѣкувахъ на купувачи-тъ, че ужъ понеже пердухъ-тъ на тѣзи птици бѣлъ твърдъ лекъ живѣяли деня все по вѣздухъ-тъ а нощя ся окачвали по клонове-тъ на дѣрвеса-та съ дѣлгы-тъ си теляни пера, и още че ся храняли отъ вѣздушн-тъ влагъ; и много такви безосновни прикаски скроявахъ тѣзи лукави продавачи за излѣгваніе-то на прѣстодушни-тъ купувачи.

Дѣлгы-тъ перя на тѣзи хубави птици ся донасятъ въ Европѣ и ся продаватъ съ една добря цѣнѣ за украсеніе-та на капели-тъ на Европейски-тъ госпожи.

СЛОНО-ТЪ.

Слонъ-тъ е животно което е отъ класъ-тъ на дебелокожи-тъ животни и отъ най голѣмы-тъ на землѣ-тъ. На видъ е дебель и грозенъ; но по умностъ-тъ прѣвъходи и само-то куче. Мнозина отъ читатели-тъ ни, а най вече отъ малки-тъ ни читатели трѣба да сѫ чули и прочели заради искусство-то, вѣриность-тъ, готовостъ-тъ и помненіе-то на слонъ-тъ; но слѣдующи-тъ примѣри ся видятъ на насъ по горни отъ всички-тъ, за туй ще ги обнародвамъ най много за малки-тъ читатели.

Въ Индії, дѣто слонъ-тъ е туземецъ (ерлія) и много полезенъ на человѣка, съ едно редовно обученіе научава ся и става толкозъ искусенъ и опытенъ, щото много пѣти ся вижда че върши работи както единъ словесенъ человѣкъ.

Мнозина притяжатели на слонове печалятъ много като учать слонове-тъ да вършатъ работи за себе си като человѣци. Тѣй за примѣръ, да спечалятъ кирїж-тъ за оборъ, избиратъ дърво сѣничесто подъ което турятъ слонове-тъ си: а да ся не отдалечаватъ слонове-тъ единъ отъ други, вързуватъ ги съ вериги

(синджири); но да не губятъ тѣ врѣмѧ то си да турятъ веригы-тѣ и да гы заключатъ, обучавать слонове-тѣ да правятъ тѣзи работѣ сами си: а господарь-тѣ имъ, когато нѣма работѣ, завожда гы подъ дърво-то, туря прѣдъ всякого по еднѣ веригѣ съ ключъ-тѣ ѹ, а слонове-тѣ всякой съ хоботъ-тѣ си (нось-тѣ си) зема веригѣ-тѣ, вързува нозѣ-тѣ си заключа ѹж и дава ключъ-тѣ на господарь-тѣ си: исто-то става и кога то иска да гы развърже: всякой зема ключъ-тѣ, отключа веригѣ-тѣ, изважда гы отъ нозѣ-тѣ си и дава гы на господаря си наедно съ ключъ-тѣ.

Слонъ-тѣ е многоиждивително животно, защото иска много оки хранѣ за всякой день: а да икономисатъ и това господари-тѣ имъ учатъ гы да си намѣрватъ хранѣ сами си тѣй: завождатъ гы при нѣкой гѣстакѣ, и гы оставятъ тамъ: а тѣ вли-затъ вѣтре, и като ядятъ додѣ ся насытять отъ крѣхкы-тѣ вѣтви, защото отъ тѣхъ ся хранятъ, събирай послѣ колкото щѣтъ другы, вързуватъ гы на вързаницы, хвѣрлятъ гы на гѣрбъ-тѣ си, вращатъ ся при господарь-тѣ си, и растоваря всякой товарь-тѣ си и ся вързва съ веригѣ-тѣ си както казахмы по горѣ. Слонове-тѣ, както и быволи-тѣ, не могатъ да търпятъ досады-тѣ отъ мухы-тѣ, и за да отбѣг-натъ отъ щипанія-та имъ, зематъ клонове отъ дръвя и махатъ гы като вѣтреници, и съ този начинъ не само пѣдятъ тѣзи досадителни насѣкомы, но ся и прохлаждатъ.

Господари-тѣ на слонове-тѣ оставятъ млѣчничета дѣца да гы пазятъ, и си оти-ватъ по работѣ-тѣ безгрыжни, а слонове-тѣ не само гы вардятъ, но още и дър-жатъ клончета съ хоботъ-тѣ си и махатъ съ тѣхъ надъ дѣца-та, за да гы увардятъ отъ хапанія-та на мухы-тѣ. Дивъ слонъ е много страшент; нито лъвъ-тѣ дѣрзнува да го нападне; но ся укротява лесно, и тогазъ става по покорливъ и отъ само-то куче. Вѣ Индій ю употребяватъ не само като товарно животно, но и вѣ разны други работанія. Той научва да налива водѣ и да варди градини-тѣ; да плете рогоски и кошове, още и да ше, да е стражъ и да приспива малки-тѣ отро-чета. Древни-тѣ употребявахѫ слонъ-тѣ и на бой; но днесъ само като товарно животно ся употребявава на бой.

Слонъ-тѣ не само живѣ, но и умрѣлъ е полезенъ на человѣка. Отъ кожа-тѣ му ся правятъ полезни кожени сѫдове, отъ сухы-тѣ му жили камшици, а отъ кости-тѣ и най вече отъ дѣлгы-тѣ му зѣбы, хубавы-тѣ и многополезни-тѣ на человѣка гребени. Человѣци-тѣ трѣба да сѫ благодарни и признателни на Създателя си за това толко полезно животно което имъ е далъ Той.

ПОЛЗА ОТЪ ХУДОЖЕСТВА.

За да видятъ читатели-тѣ ни, а най много малки-тѣ, какъ художества-та вѣзвышаватъ цѣнѣ-тѣ на еднѣ вещь, и кол-ко сѫ нуждни и скажпоцѣнни художест-ва-та за всякой народъ нека кажемъ слѣ-дующы-тѣ:

Едно кюлче желѣзо което струва три-десетъ гроша зема го ковачъ-тѣ и па-правя отъ него конски плочи, които про-дава за 60 гроша, спечали още толкозъ колкото е далъ за него. Толкова кюлче желѣзо зима единъ Европеецъ фабрикан-тии, и отъ него направя иглы, които продава за двѣ хъляди гроша и съ мно-го по малкѣ мѣчнотїж отъ ковачъ-тѣ на конски-тѣ плочи; или го направя на чек-кии, които може да продаде за 18 хъля-ди гроша, или на петелки, които ся про-даватъ за 180 хъляди гроша; или на пружини за часовници и тогазъ цѣна-та му вѣзлиза до единъ милліонъ и повече грошове. Ако ли иска да го прѣтвори на тѣнь-тѣ тель както влакна-та на конь-тѣ тогазъ може да го продаде на жены-тѣ, които го турятъ вѣ космы-тѣ си за да имъ даватъ каквѣто формѣ искатъ. Таквазъ е сила-та на художество-то; но вѣ Бѣлгарій художества-та сѫ вѣ прѣзреніе, а млады-тѣ ни що ся учатъ по Европѣ, не научатъ други художества освѣнъ лѣкарство; а повече-то къто свър-шаетъ курсъ-тѣ на науки-тѣ, тамъ оста-ватъ, или дохаждатъ да ставатъ учители по Бѣлгарій: и до сега никой отъ на-ши-тѣ млады не ся е постаралъ да стане фабрикантии на нѣкои отъ высоки-тѣ художества; но като ся по испѣлни Бѣл-гарія съ учители и лѣкари тогазъ ще турятъ око наши-тѣ млади които сѫ по Европѣ и на высоки-тѣ художества за да гы принесатъ вѣ Бѣлгарій, която е съвсѣмъ лишена отъ тѣхъ и днесъ нѣма свое че-до което бы знало да излѣе поне иглы

за Българій-тѣ макаръ че има желѣзни
руди която нѣма да ся свърши никога.

МЪРЗЕЛЬ-ТЪ.

Мързеливо-то момче става мързеливъ
мажъ както искривеный-тѣ садъ (Фидана)
става криво дърво.

Кой е видѣлъ нѣкое момче да порасте
въ лѣнота и безъ работѣ и да не е ста-
нжало послѣ мързеливъ вагабонтъ? освѣнь
ако е бѣлъ наслѣдникъ на нѣкой бащинъ
имотъ; па и то му не стига за много
врѣме защото скоро го распилива.

Гледайте въ описание-то на животъ-тѣ
на най голѣмы-тѣ злодѣйци, испытайте
статистики-тѣ отъ крадцы-тѣ, человѣко-
усѣйци-тѣ и отъ всякой видъ прѣстѣ-
пиници и ще намѣрите, че въ младостъ-тѣ
си сѫ били мързеливи, и че сѫ прѣминж-
ли млады-тѣ си години (отъ дванадесетъ
до двадесетъ) повече въ лѣнота или
въ празни игри и залѣгванія. А почтен-
ни-тѣ ни граждане, человѣци-тѣ които
сѫ сполучили въ тѣрговій-тѣ си, лѣкари,
учители и пр. тѣзи сѫ били навыкнили
още въ младостъ-тѣ си на работѣ, били
сѫ работливи, прилѣжни и трудолюбиви
момчета, и зато сега сѫ честити и поч-
тенини.

ЛЮБОПЫТНОСТИ ВЪ ЗАПИСВАНІЕ-ТО НА НАСЕЛЕНИЯ-ТА ВЪ ИНДІЯ.

Въ Юго-Западнѣй-тѣ областъ въ Индій-
станѣ едно записваніе по звания-та, ху-
дожества-та и заниманія-та на всичко-
то народонаселеніе. Отъ печатный-тѣ
тойзи расписъ извлечамы слѣдующи-тѣ
любопытни подробности:

Има тамъ 226 человѣци които сами ся
записватъ, "ласкатели," т. е. иматъ като
занаятъ да ласкателствуватъ за прѣпита-
ваніе-то си. Счисляватъ ся и (само) че-
тири обаятели (вѣшебници) и види ся
че това звание, нѣма толкозъ почетъ ако
и да има много да го слѣдуватъ.

Има 851 смѣхоторцы и 259 мимици*).
133 бѣсители (!) и 29 плачители или
таквызы които ся откупуватъ да оплак-
ватъ мртви-тѣ при погрѣбеніе-то. Има
и 480,000 просящи и 35 които сѫ запи-
сані "корави просящи". Тѣзи послѣдни-
тѣ живѣйтѣ въ Агрѣ и съставяватъ единъ
особенъ класъ. Казва ся за тѣхъ че като
съгледатъ нѣкой чисто облеченъ человѣкъ

* Мимици сѫ таквызы които ся криватъ а другу-
граватъ да смѣйтъ.

и като го извардятъ въ нѣкое отстранено
место, поискватъ му милостины-тѣ съ единъ
заплашителенъ гласъ и му посочватъ ед-
но ножче потаено въ рѣкѣ-тѣ имъ.

Отъ народонаселеніе-то двѣ третини
слѣдуватъ земедѣліе-то. Има единъ ми-
ліонъ и четвъртъ които ся занимаватъ
съ памуководство-то.

Отъ статистики-тѣ ся види и че Ин-
дійски-тѣ момы ся женятъ на десетъ
годинъ и по млади. Правило-то за мажъ-
тѣ е че на мажъ-тѣ години-тѣ трѣба да
надминуватъ години-тѣ на момъ-тѣ на
половинѣ; т. е. ако е тя на 10, той да е
на 15. Но понѣкогаш години-тѣ на мажъ-
тѣ сѫ два пати отъ колко-то на момъ-тѣ.
На това раноженяніе можемъ не-
сумнѣнно да отдавамы причинѣ-тѣ на
малолѣтностъ-тѣ на тамошни-тѣ народы.

Въ нѣкои си отъ касты-тѣ забѣлѣжва
ся голѣма разлика между число-то на
мажки-тѣ и на женски-тѣ дѣца. Това е
отъ безчеловѣчнѣй-тѣ, противустѣвен-
нѣй-тѣ обычай що иматъ да удушаватъ
женски-тѣ дѣца щомъ ся добывать. Фа-
курци-тѣ и Ахъерци-тѣ сѫ най много
навыкнати на тойзи жестокъ обычай. Въ-
общѣ женски-тѣ дѣца пріиматъ твърдѣ
малко гледаніе, а всичко-то попеченіе на
родители-тѣ ся дава на мажки-тѣ дѣца.

Колко проче въсяка Християнка трѣба
да е признателна на Бога за онѣзи святѣ
вѣрѣ, чрѣзъ които жена-та ся избавя отъ
таквызы варварства, и освобождава ся отъ
робство-то и ся възвишава на онова вы-
соко положеніе за което всемудрый Богъ
иѣ е създаль.

СОВѢТИ ЗА ДѢЦА-ТА.

Седмъ вида другари има отъ които
трѣба да отблѣгвате.

- 1) Отъ онѣзи, които ся присмиватъ
на родители-тѣ си, или не ся покоряватъ
на заповѣди тѣ имъ.
- 2) Отъ онѣзи, които попрѣжатъ на вѣрѣ.
- 3) Отъ онѣзи, които говорятъ хули
или лоши речи.
- 4) Отъ онѣзи, които сѫ невѣрни, бѣ-
гатъ отъ училище-то безъ никаквѣ
причинѣ и прѣминуватъ врѣме-то си безъ
работѣ.
- 5) Отъ онѣзи, които обычай да ся
каратъ и да влизатъ въ прѣпирни и раз-
доры съ други-тѣ.
- 6) Отъ онѣзи, които сѫ ся прѣдали

на лъж и на кражбѫ.

7) Отъ онѣзи, които сѫ жестокы—които усѣщатъ наслажденіе да мѫчатъ и да поврѣждатъ животни и насѣкомы, и да зематъ яйца-та или пилцы-тѣ изъ гнѣзда-та на птицы-тѣ, и да струватъ и други богомърски пакости подобни на тѣзи. Отъ съдружество-то на всички тѣзи трѣба да бѣгатъ далечь разумны-тѣ дѣца; защото ако ся събиратъ съ таквызы скоро ще станютъ и тѣ подобни на тѣхъ: "другарь-тѣ на безумны-тѣ ще ся съсыпѣ," говори Свято-то Писаніе.

ВАЖНЫ НАПОМНУВАНИЯ.

1.) Ако баялдиса нѣкой, развържи вратовърскѫ-тѣ му и тури го въз ногъ да лѣжи и го остави.

2.) Ако глѣтне нѣкой нѣкаквѫ отровъ, тозъ часъ нека испie една чаша водъ коїж-то има смѣсени отъ соль и синапъ (на прахъ) по една лажицѧ. Тазъ вода щомъ стигне въ стомахъ-тѣ докарва повращаніе; но за да не би да остане нѣщо отъ отровъ-тѣ още, нека испie бѣлътъ-тѣ отъ двѣ яйца, или една чаша кафе, защото тѣзи сѫ *антидоти* противъ най много-то отровителни нѣща, пакъ и ся намѣрватъ почти въ всяка кяща. Ако ся не намѣрятъ тѣзи нека пие до 50 драмъ дървено масло.

3.) Най добро-то срѣдство съ което да спрешъ кръвотеченіе-то отъ нѣкої ранѣ е *паячина* (да туришъ много) или соль и брашно (колко-то отъ едно-то толкозъ отъ друго-то).

4.) Ако кръвъ-та отъ ранѣ-тѣ блюка (шика) съ прѣсѣкнуваніе, пипай бѣрже и не дѣй губи врѣме; защото человѣкъ-тѣ за нѣколко минути умира, понеже артерия е дѣто ся е прѣсѣкла. Вържи съ една кърпѣ по на вѣтрѣ отъ ранѣ-тѣ къмъ сърдце-то тогазъ земи нѣкої прѣчка или друго нѣщо пижни подъ кърпѫтѣ и завърти съ него за да ся стегне кърпа-та додѣ спрѣ кървъ-та да не тече вече. И държъ ѹ тѣй дори дойде лѣкаръ-тѣ.

Ако е рана-та нѣйде дѣто неможе да ся привързува, то натискай съ палецъ-тѣ си близу до ранѣ-тѣ но пакъ отъ вѣтрѣ къмъ сърдце-то. Натискай повече и повече додѣ прѣстане кървъ-та да тече, но пази да не оставишъ додѣ не дойде лѣкаръ-тѣ.

СТИХОТВОРЕНИЕ. МОЛИТВА СЪЗДАТЕЛЮ.

- 1 Великий нашъ Създателю,
Царю на Вѣчность-тѣ,
На все добро Подателю
И на благодать-тѣ.
- 2 Какъ чудно ты си напълнилъ
Туй място въ този свѣтъ,
Животъ и благость подарилъ
На насъ що смы катъ цвѣтъ.
- 3 Прѣди стотини вѣкове
Лѣжехмы ный въ пърстъ-тѣ:
Макаръ че смы ти врагове
Пріехмы благость-тѣ.
- 4 Ный дѣло смы създадени
Отъ твоїж-тѣ рѣкъ
И непрѣстанно вардени
Безврѣдно до сега.
- 5 Помагай ни на всякой часъ
Съсъ тѣло и съ душа
На тебъ да служимъ, Боже нашъ,
Догдѣ смы на свѣта.
- 6 Твоя-та свята благодать
Намъ, Боже, подари:
Какъ скоро дни-тѣ ни вървятъ
Това ни напомни.
- 7 Когато дойде вечъ смирѣ-та
И онзи тъменъ часъ,
Часъ, на раздѣлъ отъ свѣта,
Отъ всякъ пріятель нашъ,
- 8 Тогазъ ны, Боже, пріими
При тебе у дома,
Далечь отъ вси-тѣ ни злини
Що има тукъ въ свѣта.
- 9 Тамъ да ся радвами всегда,
Въ твои-тѣ дворове
Да ти въздавами хвалъ,
Прѣзъ вси-тѣ вѣкове.

Ив. А. Т.

Годишно-то спомоществованіе на ЗОРНИЦѢ-ТѢ за въ Цариградъ е 5 гроша, а за на вѣнъ 10.— Писма и спомоществованія ся отправлятъ до Г. А. Л. Лонга, Редактора на Зорницѧ-тѣ въ Цариградъ у Джамлѫ-ханъ.

Въ Печатницѣ-тѣ на А. Минасіанъ,
у Джамлѫ-ханъ.